

holde os til af gode Grunde, — saa skulle syngte visse bestemte Psalmer. Jeg maa tillade mig at bringe disse Ting i Grindring. Og, mine Herrer! det ligger mig alvorligt paa Sinde at forebygge, at der paa den første danske Rigsdag, som træder sammen efter vor frie Forsatning, ikke idetmindste skulde være bleven gjort alvorlige Anstrængelser og alvorlige Forsøg paa at hævde denne, som det synes, lille, men for Hjertets og Aandens Frihed saare betydningsfulde Rettighed. Jeg haaber endnu bestandigt, at det skal høre med til Minderne om, at disse Ting første Gang vare samlede, at skjøndt de havde uhyre Meget for at gøre, og det Ting, som kunde synes langt vigtigere, saa var der dog Ingen af os, der ikke havde den Følelse, at i Grunden var det noget af det meest Præferende i aandelig Henseende at skaffe Frihed der, hvor det kunde have god Virkning, navnlig paa den bløde Ungdom, hvor det kunde komme til at bære god Frugt maaffee gjennem mange Slægtfølger.

Tang: Jeg reiser mig med det Vidnesbyrd, at der i mange Menigheder og hos ret mange af Menighedens Medlemmer føles en dyb Trang til en mere christelig og mere poetisk Samling af Psalmer, end den vi finde i vor nuværende meest brugelige Psalmebog. Vel er det nu saaledes, at der paa mange Steder i Landet og hos Almuesmanden ikke findes den Følelse og den Forstand for Poeste, saa at han ret kan føle, hvad en poetisk Psalmebog er, og denne Betragtning kan vel ogsaa paa sine Steder affholde Mange fra at udtale et saadant Duffe, og dernæst kan det vel paa flere

Steder være, at de have faaet Kjærlighed til den meest brugelige Psalmebog, idet Endeel have lært mange Psalmer deraf udenad og ere hjemme i den. Det var i Betragtning af denne Erfaring, at endeel jydsk Præster for nogle Aar siden, efterat have raadsoet sig med deres Menigheder, henvendte sig til Standerforsamlingen i Viborg med et Forslag til et Tillæg til Psalmebogen. Man troede nemlig ved dette Tillæg at opnaae, at, idet man havde et Tillæg og Psalmebogen tillige, saa vilde Menigheden derved faae Smag for den egentlig gode Psalmevoeste, og at man derved Tid efter anden kunde indføre en ny Psalmebog uden en betydelig Bekostning for Menigheden, og at man ikke udelukkede de Psalmer, som nye Digtere siden efter kunde forfatte, men at disse kunde indføres i et senere Tillæg til Psalmebogen. Dette gav Anledning til det nu autoriserede Tillæg til den evangelisk christelige Psalmebog, som vistnok nu er indført i ret mange Menigheder og som i de Menigheder, hvor den er bleven indført, har nydt megen Kjærlighed, saa at man som oftest seer, at naar der bruges fire eller fem Psalmer i en Kirke, saa ere de fleste af dem, de to eller tre, tagne af Tillægget, skjøndt det kun indeholder c. 50 Psalmer. Dette være nu sagt med Hensyn til Tillægget, men med Hensyn til Sagen i det Hele troer jeg, at, naar man først kommer ind paa Frihedens Gebeet, saa vilde den vel nok ordne sig af sig selv, og jeg skal derfor tillade mig paa det Underligste at anbefale det foreliggende Forslag i sin Heelhed til den ærede Forsamling.